

Det vil saaledes nu først være §§ 1—5 af Lovforslaget med tilhørende Vædrings- og Underændringsforslag, der ere Gjenstand for Forhandling. Jeg skal allerede nu med Hensyn til Afstemningen over disse Vædringsforslag bemærke, at det med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3, der ere stillede til Lovforslagets § 3, kunde være tvivlsomt, hvilket af de tvende Vædringsforslag der fjerner sig længst fra Lovforslaget og saaledes efter den sædvanlige Regel først bør komme under Afstemning. Dette kunde, som sagt, være tvivlsomt, og jeg vil under disse Omstændigheder i alt Fald ikke finde det nødvendigt at afvige fra den Orden, hvori Udvalget selv har stillet disse Forslag, saaledes at altsaa først Forslaget under Nr. 2 kommer til Afstemning og først, hvis det forkastes, Forslaget under Nr. 3. Vedtages Forslaget under Nr. 2, bortfalder jo dermed Forslaget under Nr. 3. Forhandlingen om det første Afsnit er hermed aabnet, og den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Drenbøll): Med Hensyn til den ærede Formands Ytringer betræffende den Udtalelse af Mindretallet, det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (S. Andersen), der findes i Slutningen af Betænkningen, skal jeg bemærke, at det er fuldkommen rigtigt, at der herefter ikke er noget af Vædringsforslagene, om hvilket man kan sige, at Udvalget i sin Helhed er gaaet ind derpaa; men jeg skylder mig selv og Udvalget at meddele den Dplysning, at denne Udtalelse fra det ærede Medlem først er fremkommen, efterat Betænkningen var fuldstændig færdig og vedtagen. Jeg taler altsaa under Sagens Behandling hele Tiden kun i Udvalgets Flertals Navn og ikke i det hele Udvalgs Navn. — Med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed skal jeg blot gøre den Bemærkning, at man er enig i den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig dels at søge at faae Bestemmelserne for de Omraader, som Lovforslaget behandler, mere samlede, dels at faae de Uklarheder fjernede, hvortaf enkelte Partier af Lovgivningen paa disse Omraader lide, navnlig med Hensyn til Snekastninger, og dels endelig at søge en retfærdigere

Fordeling af Byrden tilveiebragt. — Hvad angaar den Del af Lovforslaget, som for Diebliffet er under Forhandling, skal jeg med Hensyn til § 1 bemærke, at man er enig i, at det efter Forholdets Bessaffenhed er heldigt at gjøre Snekastningsarbeidet til et kommunalt Anliggende, og at vi altsaa ikke have Noget at indvende mod denne Paragraf. — Hvad § 2 angaar, er der jo ved dens første Stykke etableret en ny Slags kommunale Bestillingsmænd, nemlig Snekogder; naar Snekastningen skal gjøres til et kommunalt Arbejde, er det vistnok i sin Orden, at det hovedsagelig ledes af kommunale Bestillingsmænd, ligesom det ogsaa maa erkendes, at Snekastningen ikke kan fremmes paa en tilhørlig Maade og med tilstrækkelig Hurtighed, medmindre der gives en Person i hver Arbeidskreds, som særlig er sat til at varetage denne Bestilling. Udvalgets Flertal er derfor enig i denne Paragrafs Bestemmelse om Ansættelsen af Snekogder. I Paragrafens 2det Stykke er der tillagt Snekogden Vederlag for hans Arbejde, og dette er ganske vist i Overensstemmelse med Lovforslagets § 5, thi, naar alt det øvrige Snekastningsarbejde skal betales, er det ogsaa rimeligt, at Snekogden faar Betaling; men da Udvalgets Flertal overhovedet er gaaet bort fra Betalingsystemet, har det ogsaa fundet Betænkelse ved at forøge de lønede kommunale Bestillingsmænds Antal. Her er jo kun Tale om et kommunalt Ombud, der ligesom alle andre lignende Ombud bør kunne paalægges Besøerne uden Betaling; paa den anden Side maa det imidlertid indrømmes, at Forholdet paa sine Steder vil kunne være saaledes, at Sogneraadet vil have Banskfeligbed ved uden Betaling at faae dette Arbejde tilhørlig udført, og man har derfor troet uden Risiko at kunne overlade Sogneraadene en Myndighed til at tilstaa Snekogderne Betaling. — Hvad angaar Lovforslagets § 3, da er denne Paragraf jo Hovedbestemmelsen i Regjeringens Forslag med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Arbejdsbyrden skal fordeles, og hvorledes Arbejdet skal udredes, og efter denne Paragrafs Bestemmelse er Tanken jo den, at Snekastningen som en rent personlig Byrde ikke blot skal paahvile alle arbejdsdygtige Personer, men